

πολλαχώς και ποικιλοτέρως πρὸς τοῦτο ἐνεργοῦν. Μέρος τοῦ ὡς βραχὴ πίποντος ὅδατος ἔξατμος ται και ἐπιστρέψει εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν, ὅπόθεν προσῆλθε, διὰ νὰ καταπέσῃ και πάλιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφὴν ἢ ὑπὸ τὴν μορφὴν δρόσου και χιόνου μέρος δὲ εἰσῶντι εἰς τὸ διαπερατὰ τοῦ ἐδάφους στρώματα (ὑπόγεια ὅδατα) και ρέει ἐντὸς τῶν φλεβῶν, τὸ δὲ ὄπλοιπον πίπτει ἐπὶ τῆς γηνῆς ἐπιφανεῖς (ἐπίγεια ὅδατα).

Τὰ ὑπέρεια ὅδατα διατυπώνουσιν ἡ ἀπορρεευσή· ώνοισι τὰ πετρώματα και τὰ ἔρυκτά, (τῶν ὀρυκτῶν πλήν τῶν τοῦ χρυσοῦ και τῆς πλατίνης ὃντων διαπερατῶν ἢ διαποτίστων), εἴτε καθαρὰ εἴτε μεμιγμένα μετ' ἀνθρακικοῦ δέξεος, τὸ ὄποιον παραλαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας. Καὶ ἀφοῦ παραλέωσιν ὀρυκτὰς οὖσίς ἡ κατακρημνίζουσιν αὐτὰς ἐντὸς τῆς γῆς ἢ φέρουσιν αὐτὰς ἐκτὸς ἀναβλύζοντα διὰ τῶν ρηγμάτων τῶν πετρωμάτων ὡς πότιμοι ἢ μεταλλικοὶ πηγαὶ και ὡς καταβόθραι. (¹) Οὕτω δὲ ἐπενεργοῦντα τὰ ὑπέρεια ὅδατα δύνανται νὰ σχηματίσωσι σπήλαια, διὰν τὰ πετρώματα ἐφ' ὧν ἐπιδρῶσιν εἰναι ἀσθεστόλιθοι, γύψος, ὀρυκτὸν ἄλας ἢ κοιλότητας. 'Η στέγη τῶν κοιλοτήτων τούτων μὴ ἀντέχουσα εἰς τὴν ὑπερκειμένην τῶν πετρωμάτων θλίψιν ἢ διοισθαίνει πρὸς τὴν πεδιάδα (éboulements ἢ glissements) (²) ἢ κατασυντρέσται και καταπίπτει κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν σχηματίζομένων ρηγμάτων (Ellouvements des émissions égouttantes). 'Ενιστεὶ δὲ τὸ ἔδαφος συνιζάνει πρὸς πλήρωσιν τῶν σχηματισθεισῶν κοιλοτήτων (³).

Τὰ δὲ ἐπίγεια ὅδατα ρέοντα ἐπὶ ἐπικλινοῦς ἐδάφους συμπαρασύρουσιν διὰ διάφεροι φυσικοὶ δινάμεις μετέβαλον εἰς θράντα παταμόνια και μετά τὸ μᾶλλον ἢ ἡτον μικρὸς ἀποσπώσις βράχους ἀπὸ τοῦ ἐν ἀποσαθρώσει πετρώματος και καταρρίπτουσιν αὐτά, και μετὰ φυτικῶν προϊόντων ἐντοῦ, εἰς τοὺς ποταμοὺς και χειμάρρους τοὺς διπούς αὐτὰ σχηματίζουσι. 'Υπερνικῶντα τὰ διάφορα ἐμπόδια διανοίγουσιν αὐλακας και κοίτας, ἀνορρύσσουσιν φύραγγας και κοιλάδας ἐντὸς τῶν

διποίων ρέουσι και σχηματίζουσι τοὺς ρύακας, τοὺς ποταμοὺς και τοὺς χειμάρρους οἵτινες θάσι συμπληρώσασι τὴν διαδρωτικὴν τοῦ ὅδατος δύναμιν.

Τὰ θράντα πετρωμάτων, ἀτινχ μετατρέπονται ὡς και προηγοῦ μένως εἰς κροκάλας, ἄμμον και ίλιν, κεμπίζουσιν εἰς χειμάρρους και οἱ ποταμοὶ εἰς τὰς ἐκβολὰς και διὰ τῶν προσχώσεων σχηματίζουσι χέρτον (δέλτα) ἢ εἰς τὴν διάλασσαν ἔνθα καταχρημνίζομενα παράγουσι νέα στρώματα πετρωμάτων. 'Αποτέλεσμα τῆς διαδρωτικῆς ιδιότητος τοῦ ὅδατος εἰναι δ σχηματισμὸς τῶν κοιλάδων, τῶν χυτρῶν τῶν γιγάντων, (στρογγύλαι λεβητοειδεῖς ὅπει) τῶν γεηρῶν πυραμίδων, τῶν καταρράκτων και τῶν βαθεῶν φρέσκαγγων (Canons) (¹).

(Ἐπειταὶ συνέχεια).

K. Θ. ΠΑΓΩΝΙΣ

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Φίλα ε Κύρε II. A. ΙI.

ΕΠΟΜΕΝΟΣ ταῖς ἡ; πρὸ τοῦ χρόνου ἔδωκά σι τὸ ποσχέτεσι σπειρύων κάρω, ὥφει, καίτοι δύκιτερον ἀλλων τινῶν συναδέλφων μου, νὰ προσενέγκω τὴν σμικρὸν ἥλλ' ἀπὸ καρδίας ἐμήν συμβολὴν τῇ «Νέᾳ Ζωῇ» τῇ σύχι μὲν ἀφθόνου ἀλλ' ὑγιοῦς και ἀνεπιλόγτου τροφῆς χρησόσην, ἵνα αὕτη νέαν δοσημέρα φύμην παρὰ τῶν φίλα πρὸς αὐτὴν διακειμένων ἀντλούσα, δυνηθῆ μετ' οὐ πολὺ λίταις ἐνύμεος: ἐν τῇ αὐτῆς ἀρτιχαράκτῳ σταδιοδρομίᾳ ἀσφαλῶς και ἐκθύμως προσβάλλουσα, νὰ τύχῃ τοῦ ἀγαθοῦ οὐ προτίθεται σκοποῦ τοῦ ἀποθέποντος, εἰ μὴ ἀπατώμαξι, εἰς τὴν ἐπὶ τὸ ἐλληνοπρεπέστερον διαπαιδαγώγησιν τῆς ἐνταῦθη Ἐλληνικῆς φιλομούσου νεότητος.

Τούτου δὲ ὄντος, ἀρχομαι βρωδεῖ και ἀδεξίῳ χρώμενος καλάμῳ τοῦ μικροῦ ἔργου τοῦ ὑπ' ἐμοῦ, ὡς

(1) "Ἐτερον μεγαλοπρεπὲς παραδειγμα τοιαύτης διαδρωτικῆς δυνάμεως παρέχει δ Κολοράδος ποταμὸς ἐν Αριζόνῃ (B. ἀμερικῆ). 'Η ἐπιφάνεια τῆς χώρας ταύτης, διασχιζομένης ὑπὸ πλήθους κοιλάδων και φαράγγων, ἀνέρχεται κλιματοειδῶς εἰς ὕψος μέγιστον, φθάσουσα μέχρις ὕψους 3000 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.... Ἐπὶ ἐνός τῶν ὀροπεδίων αἵτοι ἐφαράγγων οὔστημα (Canons), ἐν τῷ διποίῳ δ κύριος κορμὸς ἔχων μῆκος 6) γεωγραφικῶν μιλίων, ρέει ἐπὶ τὸν κοιλάδος, 1000 μέτρων 2.00 μέτρων βαθύτατα ἐχούσης και διασχιζούμενης.... και αὐτὸν τὸν ὑπὸ ταῦτα κείμενον γρανίτην μέχρι βάθους 200—300 μέτρων πρὸς τὴν κοιλάδα ταύτην ἀποτελούσαι τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν, ἐκβάλλοντας εἰςερα δευτερεύουσαι, τὴν αὐτὴν ἐκτασιν ἔχουσαι. (Κ. Μητσοπ. Στοιχεῖα Γεωλογίας Τόμος Ιος σελ. 519).

(2) Τοιαῦται συνιζήσεις τοῦ ἔδαφους συνέδησαν πολλαὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἴδιᾳ κατὰ τὸν λιμενα τοῦ Εῦνδρου ἔνθα πρὸ κατασκευῆς τῆς προκυμαίας ἔταίνοντο μεγάλοι δύγκολιθοι θεμέλια παλαιῶν οἰκοδομημάτων. Πρὸ τοῦ δὲ ἐτῶν κατόπιν πραγδαίας βροχῆς τὸ ἔδαφος ἔπειτα συνιζήσεις εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ Nabi-Danial και ἐσχημάτισε βαθεῖαν κοιλότητα ἐμποδίσασαν τὴν κυκλοφορίαν.

συμβολή, τῇ «Νέα Ζωῇ» παρεχομένου και περὶ τὴν νεωτέραν περιστρεφομένου Ἰταλικὴν φιλολογίαν, ητος κατ' οὐδὲν τῶν ἀλλών εὐρώπαιων φιλολογιῶν ὑστεροῦσσα φαίνεται τούναντίσιν ἐν τῇ προσδόψῃ τῶν καινοφανῶν και φιλελευθέρων ἵσεων πρωταγωνιστούσα.

Τὸ ἀξιοσημείωτὸν φαινόμενον, ἐπερ προσάγει ἐν Ἰταλίᾳ και τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ ἡ τῆς τελευταῖς τρ. ακονταετίας ἴστορία, εἰναι τὸ ἐνεργὸν μέρος τὸ διοικοῦντος ἡ γυνὴ ἔλαθεν ἐν τῇ συμμεθέξει τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων και ἐν τῇ πνευματικῇ κινήσει: τῆς συγχρόνου ἐποχῆς. Καὶ τῇ διαγνοτικῇ, ἥδηκῃ και ὄλικῃ ταύτῃ κινήσεις ης ἡ ἀφειηρία ἀρχεται, ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τῆς γερονυνιάς τῇ φωνῇ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην προχρηστός τὰ τοῦ ἀνθρώπου δικαιώματα, ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ κυρίως ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως και ἐνδιηγητος αὐτῆς, δέον νὰ προστεθῇ εὐ μόνον ἡ τῶν ἵσεων πρόδοσις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν ἡν ἐκτήσιο ἡ γυνὴ θέσιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ και τῇ κοινωνίᾳ ἀλλὰ και ἡ ἐπιδρασίς ἣν ἐπὶ τῶν ἵσεων ἐξήσκησεν δ ὑπὸ τοῦ ὥραίου ἐγγραμμάτου φύλου διεξαγόμενος ἀγών, δι' οὐ ἐπιδιώκεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον δικαιίως, ἡ ἐπίτευξις, ἐνώπιον τοῦ νόμου, τῶναυτῶν δικαιωμάτων ὡν τυγχάνει ἀπολαύσον τὸ ἔτερον αὐτοῦ ἥμισυ.

Ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ τῶν συγγραφέων (ἐπιτραπήτω μοι δ βαρβαρισμὸς οὐτος) αἴτινες ὡς μόνην πανοπλίαν δεξιτατον κάλαμον ἔχουσιν ριψοκινδύνων ἐφώρημησαν ἐπὶ τὴν κονίστραν, διπος ὑπεραμυθῶσι τῶν καθ' αὐτάς νομίμων δικαιωμάτων τοῦ γυναικείου φύλου, ἀναφαίνεται ἡ ἀρρενωπή και ἐπιθλητική ὅψις τῆς Ματθίλδης Σερράδο, ητος ἐν δλοκλήρῳ σειρῷ διηγημάτων και μυθιστορημάτων, ἡ δρόμοτερον εἰπεῖν κατὰ τὸ Zola κοινωνιῶν μελετῶν ἀξιοθαυμάστως συντεταγμένων παρέχει τούλαχιστον μαρτύριον ἀναμφίβριστον, διτη ἡ γυνὴ οὐχ ἡττεγ τοῦ ἀνδρὸς δύναται νὰ ἡ πεπρωκισμένη ἐξόχου πνεύματος.

Γεννηθεῖσα ἐν Πάτραις τῷ 1856^ῷ ἔτει ἀπὸ πατέρος μὲν Νεαπολίτου ἔξορίστου, ἀπὸ μητρὸς δὲ Ἐλληνίδος ἀνηκούσης εἰς περιφρανεστάτην Ἑλληνικὴν τῶν Πατρῶν οἰκογένειαν, ἡ Ματθίλδη Σερράδο, εἶναι ἀναμφιλόγως ἡ πρωτίστως ἐξέχουσα ἀπασῶν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων Ἰταλίδων συγγραφέων. Πεπροκισμένη ὑπὸ μεγάλης πνευματικῆς δραστηρεύτησις, ἐκτάκτου γονιμότητηος, αὕτη ἐντὸς εἰκοσαετοῦς διαστήματος, ἐδημοσίευσεν ἀπειρον ἀριθμὸν διηγημάτων και κοινωνιῶν μελετῶν, δι' ὧν ἐπεσπάσαστο πάντων τὸν θαυμασμόν, ἐξηφάλισε δὲ ἐντῇ παρὰ τὰς κακοζήλους και πικρὰς ἐπικρίσεις, ἐνδοξὸν σονμα ἐν Ἰταλίᾳ και τῇ ἀλλῃ Εὐρώπῃ και δὴ ἐν Γαλλίᾳ.

Τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν αὐτῆς εἶναι ἡ ἀνεξάντλητος γονιμότης τῆς ὄντως μεσημβρινῆς αὐτῆς φαντασίας, ης ἡ τολμηρὰ πτήσις οὐδενὶ κανόνι ἡ χαλινῷ • ὑπείκουσα μετεωρίζεται εἰς ἀνέφικτα ψύη. Οὐχ ἡτον ἐν τοῖς πονήμασιν αὐτῆς παρὰ ταῖς ἐξόχοις ἐπὶ χρωματισμῷ και γλαφυρῷ λέξει ἰδιότησιν ἀπαντᾷ ἐστιν διε περιβολική περιττολογία ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἀπλοῦ και ἀφελοῦς τῆς φράσεως ἐν τῇ παραστάσει τῶν γεγονότων.

Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν διηγημάτων και μυθιστορημάτων αὐτῆς ἔχουσιν ὡς θέμα τὰ ἥθη και τὸν βίον τῆς Νεαπόλεως, οἵτοις ἔξειλίσσεται ἐν τοῖς διαφέροις κοινωνικοῖς στρώμασιν ἀπὸ τῆς περ. κέρμψου, ἀνδρᾶς και ἐκδεδιγητημένης ἀριστοκρατικῆς τάξεως μέχρι τῆς μεταστοι τῆς ταπεινῆς και φιλοπέντεν και πτωχοῦ και ἀθλίου δχλου ἀλλὰ φαιδροῦ και θορυβώδους ἐστις ἐν ἐντὸς τῶν ἀδιεξόδων στενωπῶν τῶν ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ ἐπιθρυσούντων ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ ἀνθρωπίνῃ κυψέλῃ.

Καὶ τὸ Νεαπολίτικὸν μυθιστόρημα «Il paese di Coccagne» (1891) θεωρεῖται μέχρι σήμερον τὸ ἀριστον τῆς Ματθίλδης Σερράδο ἐργον, ἐν τοῖς δύο ἀλλοις πονήμασιν «Gli Amanti και le Amanti» δίδει τρανὰ δείγματα δξινίας ἐν τῇ ἀναλύσει τῶν δύο τούτων ψυχολογικῶν μυθιστορημάτων.

Ἐίς τι βιβλίον αὐτῆς ἀρτιφανές «Al paese di Jeni» και ἐκδοθὲν ὀλίγον βραδύτερον τοῦ «Le Désert et Jérusalem» τοῦ P. Loti η Ματθίλδη Σερράδο φαίνεται ἀσπασθεῖσα τὴν νέαν μυστικὴν πνευματικὴν κίνησιν, ητος δλονὲν βαίνει προχωροῦσσα ἐν τῇ συγχρόνῳ φιλολογίᾳ Bourget, Verlaine Tolstoī και ητος ἐν Ἰταλίᾳ εὑρεγ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ 'Αντωνίου Fogarzaro ἐνθερμον και ἀλκιμον ὑπέρμαχον.

F. L. RETTORE

Professeur au Collège Averoff.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΑΝΔΡΑΓΑΘΗΜΑ

FΥΧΑΡΙΣΤΟΝ και γλυκύθυμον συναίσθημα δοκιμάζει τις συχνὰ ὅταν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ στρέψῃ πρὸς τὸ παρελθόν. Ἐνίστε αἱ τοιαῦται ἀναιμήσεις ἐπάγονται διάθεσιν τινὰ δέξιμωρον και πολὺ σπανίω λυπηράν. Διὰ τοῦτο τοιαῦτα ταξιδία νοερὰ νὰ ἐπιχειρῇ τις δὲν εἶναι δυσάρεστον, ἀφοῦ μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἐξχρήταιται νὰ μὴ εἶναι τοιοῦτον, ἐν γένει δημια εἶναι ἀνέξοδα, ἐκτὸς ἐὰν ἐπιθεράνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὑγείας. Περὶ τούτου ἀς ἀποφανθῶσιν οἱ 'Ασκληπιαδαί. Αἱ τοιαῦται λοιπὸν τοῦ παρελθόντος ἀναιμήσεις εἶναι μὲν λυπηραὶ διότι τὰ δι' αὐτοῦ ἀναγκακλήμενα δὲν εἶναι παρόντα, ἀλλ' εἶναι και εὐχάριστοι, διότι ἀπολαύει τις αὐτῶν τούλαχιστον νοερῶς. Μερικαὶ ἔξ αὐτῶν διαθέτουσιν εὐαρέστως τὸν δργανισμὸν διὰ τοῦτο και πολλοὶ φιληδοῦσιν νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν αὐτὰς η νὰ διηγῶνται τοῖς ἀλλοις. Οὐδέποτε λ. χ. θὰ λησμονήσως ἐποίκων λαμπράν ἐντύπωσιν μοι ἐπροένησεν η εύανδρος ἐπαρχία τοῦ 'Αποκορώνου διε κατὰ πρῶτον ἀγῶν περίπου τὸ 13 ἔτος